

Arrest

nr. 263 052 van 27 oktober 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. CHRISTIAENS
Torhoutsesteenweg 335
8400 OOSTENDE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en
Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 2 juli 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 22 juni 2021 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat V. CHRISTIAENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 25 februari 2019 wordt ten aanzien van verzoeker een beslissing tot beëindiging van verblijf genomen.

1.2. Op 22 juni 2021 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering afgegeven (bijlage 13septies). Op dezelfde dag wordt een inreisverbod van acht jaar opgelegd (bijlage 13sexies). Dit is de thans bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“(…)

Aan de Heer, die verklaart te heten:

[...]

wordt een inreisverbod voor 8 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied.

Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 22.06.2021 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

- *1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;*

Overeenkomstig artikel 74/11, §1, vierde lid van de Wet 15/12/1980:

Gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van acht jaar, omdat de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal met geweld of bedreiging; door 2 of meer personen; met gebruik van een gestolen voertuig om de diefstal of zijn vlucht te vergemakkelijken + vrijheidsberoving - wederrechtelijk door particulier; afpersing; bij nacht; met gebruik of vertoon van wapens; feiten waarvoor hij op 10.09.2014 door de Correctionele Rechtbank van Gent werd veroordeeld tot 1 jaar gevangenis waarvan 6 maanden gevangenis met uitstel 5 jaar.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan diefstal met geweld of bedreiging; door 2 of meer personen; bij nacht; feiten waarvoor hij op 16.03.2015 werd veroordeeld door de Correctionele rechtbank van Gent tot 18 maanden gevangenis.

Betrokkene heeft zich eveneens schuldig gemaakt aan opzettelijke slagen en verwondingen, verboden wapendracht en fabricatie, verkoop, invoer, dragen van verdovende middelen; feiten waarvoor hij op 13.03.2018 door de Rechtbank van Gent veroordeeld werd tot 24 maanden gevangenis waarvan de helft met probatieuitstel gedurende een termijn van 3 jaar. Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene verklaart dat hij reeds 7 jaar samen is met zijn vriendin, die de Belgische nationaliteit heeft. Betrokkene geeft echter geen naam van zijn partner en verklaart niet of hij samen woont met haar. De betrokkene toont niet aan dat hij enkel in België een gezinsleven kan hebben en dat het niet mogelijk zou zijn om een gezinsleven te ontwikkelen in zijn land van herkomst. Het louter feit dat mevrouw niet kan gedwongen worden het Belgisch grondgebied te verlaten maakt niet dat zij betrokkene niet vrijwillig zou kunnen volgen naar Tsjetsjenië. Zowel betrokkene als zijn vriendin wisten dat het gezinsleven in België van af het begin precair was, gelet op de illegale verblijfssituatie van betrokkene in België.

Betrokkene verklaart dat zijn grootmoeder, moeder en zus in België wonen. Uit het administratief dossier blijkt dat betrokken es moeder A. L. "24.02.1964 en betrokkenes zus B. K. "20.01.1996 de Belgische nationaliteit hebben. Het feit dat betrokkene zijn familieleden de Belgische nationaliteit hebben verkregen en in België verblijven, geeft hem niet automatisch recht op verblijf. Hij toont immers niet aan dat hij ten laste is van deze familieleden. Bij een terugkeer naar het land van herkomst kan betrokkene met zijn grootmoeder, moeder en zus een band onderhouden via de moderne communicatiemiddelen.

Betrokkene verklaart verder dat hij verschillende ooms en tantes heeft die met hun gezin in België wonen en de Belgische nationaliteit hebben. Betrokkene geeft geen verdere informatie over deze familieleden. Het feit dat deze familieleden verblijf zouden hebben in België, geeft aan betrokkene echter geen recht op verblijf.

Uit de foutere omstandigheid dat betrokkene de sedert 2010 in precair en illegaal verblijf een privéleven heeft opgebouwd in België, geeft geen gerechtigde verwachting op een toelating tot verblijf en bescherming tegen verwijdering onder artikel 8 van het EVRM. (Zie in deze zin EHRM 5 september 2000, nr. 44328/98, Solomon v. Nederland, EHRM 31 juli 2008 nr. 265/07, Darren Omoregie v, Noorwegen; EHRM 26 april 2007, nr. 16361/03, Konstatinov v. Nederland en EHRM 8 april 2008, nr. 21878/06, Nyanzi v. Verenigd Koninkrijk, par. 77.)

Betrokkene verklaart dat hij niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst omwille van de politieke problemen met Rusland en omdat hij vreest voor de kinderen van strijders. Betrokkene verklaart dat er een grote kans bestaat dat hij bij terugkeer wordt gezien als staatsvijand. Echter, betrokkene legt geen bewijzen voor van deze aangebrachte elementen. We stellen dus vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoonde. Hij geeft geen concrete elementen met betrekking tot de vrees die hij verklaart te hebben bij een terugkeer naar zijn land van herkomst, noch legt hij uit waarom hij aan een onmenselijke of vernederende behandeling zou kunnen worden onderworpen. Om te kunnen concluderen dat er sprake is van een schending van artikel 3 van het EVRM, moet de betrokkene aantonen dat er ernstige en zwaarwichtige redenen zijn om aan te nemen dat hij in zijn land van herkomst een ernstig en actueel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Betrokkene verklaart niet medische problemen te hebben.

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11.

Gezien de ernst en het gewelddadig karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde zeer ernstig te verstoren.

Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 8 jaar proportioneel.

(...)"

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een eerste middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

"Eerste middel: schending van:

- artikel 74/11 §1 van de Vreemdelingenwet;*
- artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, meer bepaald de materiële motiveringsplicht.*

Samenvatting:

Uit art. 74/11 §1 Vreemdelingenwet volgt dat de gemachtigde van de minister kan een inreisverbod kan opleggen, mits voldaan is aan één van de volgende voorwaarden:

- indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan;*
- indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.*

In het beroep tegen het bevel om het grondgebied te verlaten is eveneens geargumenteed dat er hoegenaamd geen reden is om geen termijn voor vrijwillig vertrek toe te staan:

- Verzoeker was gedomicilieerd bij zijn moeder en grootmoeder, met wie hij samenwoonde;*
- Hij heeft nooit eerder een bevel gekregen om het grondgebied te verlaten;*
- Hij heeft bijgevolg nooit eerder een bevel om het grondgebied te verlaten genegeerd;*
- Hij is nog nooit eerder ondergedoken;*
- Hij heeft bovendien een vaste relatie en had tot zeer recent vast werk in Oostende.*

Kortom, er is geen enkele reden om aan te nemen dat verzoeker zou onderduiken.

Er werd al evenmin een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd.

Aldus werd er reeds niet voldaan aan de grondvoorwaarden voor het opleggen van een inreisverbod.

Wat de duur van het inreisverbod betreft, is deze bepaald op een maximum van drie of vijfjaar en rekening houdend met de specifieke situatie van de betrokkene.

In uitzonderlijke gevallen, wanneer de verzoeker "een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid" kan een langere termijn worden opgelegd.

Het is evident dat hoe langer het inreisverbod is, hoe zwaarder de feiten zijn en dus ook hoe meer het inreisverbod moet gemotiveerd worden.

Uitgangspunt is maximum 3 jaar. Dat wordt maximum 5 jaar bij fraude. Een inreisverbod van langer, in casu 8 jaar, is een verbod in feite voorbehouden voor zware criminelen en terroristen die de staatsveiligheid bedreigen.

De Vreemdelingenwet spreekt niet voor niets over een ernstige bedreiging van de openbare orde.

De laatste 4 jaar is er geen enkele aanvaring met Justitie meer geweest. Op vandaag is er dan ook geen enkel risico meer op schending van de openbare orde. Verweerster maakt evenmin aannemelijk dat dat op vandaag nog het geval zou zijn.

De bestreden beslissing weerstaat de toets aan die ernstige bedreiging van de openbare orde of de nationale veiligheid niet.

De door verweerster gehanteerde grondslag van art. 74/11 Vreemdelingenwet mist aldus feitelijke grondslag.

Verweerster argumenteert uitgebreid dat zij een verplichting had om een inreisverbod op te leggen indien er geen termijn voor vrijwillig vertrek werd toegestaan. Dat is een drogreden. Men legt in het bevel om het grondgebied te verlaten een onmiddellijk vertrek op, zonder dat aan de voorwaarden daartoe is voldaan (cf. supra), om vervolgens een inreisverbod te kunnen opleggen.

Er is meer: verweerster verwijst nopens de duur van het inreisverbod zelf naar art. 11 van de Terugkeerrichtlijn die stelt dat het inreisverbod in principe niet meer dan vijf jaar bedraagt en er rekening dient gehouden te worden met alle relevante omstandigheden van het individuele geval.

Verweerster gaat enerzijds losjes over deze principiële maximumtermijn met maar liefst drie jaar en heeft anderzijds hoegenaamd geen rekening gehouden met de specifieke omstandigheden van verzoeker. Verzoeker verwijst terzake naar de uiteenzetting van de feiten hierboven."

2.1.2. De bestreden beslissing is gesteund op artikel 74/11, §1, laatste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) dat bepaalt dat de beslissing tot verwijdering gepaard kan gaan met een inreisverbod van meer dan vijf jaar, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

In de mate verzoeker aanvoert dat niet aan de grondvoorwaarden werd voldaan voor het opleggen van een inreisverbod, merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op dat het motief met betrekking tot de openbare orde volstaat om het bevel om het grondgebied te verlaten zonder termijn voor vrijwillig vertrek te schragen op grond van artikel 7, eerste lid, 3° en artikel 74/14, §3, 3°, van de vreemdelingenwet. Op verzoekers kritiek met betrekking tot het vermeende risico op onderduiken dient dan ook niet te worden ingegaan, vermits deze grief niet kan leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

Verzoeker voert verder aan dat hem geen inreisverbod van acht jaar kon worden opgelegd omdat hij geen ernstige bedreiging voor de openbare orde zou vormen. De laatste feiten dateren immers van vier jaar geleden en inmiddels heeft hij vast werk en een vaste relatie.

De Raad merkt op dat de bestreden beslissing met betrekking tot het gevaar voor de openbare orde verwijst naar drie correctionele veroordelingen, respectievelijk op 10 september 2014, 16 maart 2015 en 13 maart 2018. Hierbij werd verzoeker achtereenvolgens veroordeeld tot een jaar gevangenis, 18

maanden gevangenis en 24 maanden gevangenis. De feiten betroffen diefstal met geweld of bedreiging, wederrechtelijke vrijheidsberoving, afpersing bij nacht met gebruik of vertoon van wapens, diefstal bij nacht met geweld of bedreigingen en tenslotte opzettelijke slagen en verwondingen, verboden wapendracht, en fabricatie, verkoop, invoer, dragen van verdovende middelen. Er kan niet worden ontkend dat het gaat om ernstige feiten, die werden gepleegd over een periode van enkele jaren. De Raad acht het niet onredelijk dat de verwerende partij op grond van deze vaststellingen oordeelt dat er een gevaar is dat verzoeker een neiging vertoont om dit gedrag in de toekomst voort te zetten (cf. HvJ 22 mei 2012, C-348/09, P.I.). In de beslissing tot intrekking van verzoekers verblijf van 25 februari 2019 werden deze feiten door de verwerende partij uitvoerig besproken en werd gemotiveerd waarom verzoeker als een ernstig gevaar voor de openbare orde wordt beschouwd. Het feit dat vier jaar zijn verstreken sinds de laatste feiten betreft niet zulk een lange periode dat de verwerende partij niet meer in redelijkheid zou kunnen oordelen dat er een gevaar voor recidive bestaat. Bovendien verbleef verzoeker van juli 2017 tot en met februari 2019 in de gevangenis, zodat verzoekers voorgehouden gedragswijziging zich slechts over een periode van twee jaar uitstrekt. In het licht van deze elementen toont verzoeker niet aan dat een inreisverbod van acht jaar, omdat verzoeker een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde, kennelijk onredelijk zou zijn.

Het eerste middel is niet gegrond.

2.2.1. Verzoeker voert een tweede middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

“Tweede middel: schending, van artikel 3 van het Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

Samenvatting:

Verzoeker vreest voor zijn leven bij een gedwongen terugkeer.

Hij werd naar aanleiding van de bestreden beslissing niet gehoord door verweerster, hij werd niet in de mogelijkheid gesteld om bewijzen voor te leggen van de risico's die hij vreest bij een gedwongen terugkeer.

Bij het initiële verzoekschrift heeft verzoeker aanvullende informatie bezorgd over de broers van zijn moeder:

- dhr. M. A. stond op nummer 149 van de lijst van vijanden van de staat. Hij werd vermoord op 26.10.2006 (stuk 6);
- dhr. R. A. is vermoord in februari 2003 (stuk 7);
- dhr. G. A. is gevlucht met zijn gezin en heeft asiel gekregen in Duitsland (stuk 7);
- dhr. L. A. is sedert 2009 vermist (stuk 8).

Dezelfde problemen bij de twee nog levende nonkels van de moeder van verzoeker:

- dhr. I. A. was commandant van de Nationale Garde. Hij is gevlucht naar Frankrijk, waar hij asiel gekregen heeft (stuk 9);
- dhr. A. A. was hoofd van de persoonlijke beveiliging van de toenmalige president van de in 1991 afgesplitste Tsjechische republiek Ichkeria, dhr. D. D. (stuk 9); het laatste dat verzoeker vernomen heeft is dat hij in Naltsjik (Rusland) werd opgesloten.

Net wegens al die problemen zijn eerst de moeder en zus van verzoeker in 2004 naar België gevlucht en zijn verzoeker en zijn grootmoeder hen in 2010 gevolgd.

Niemand van de familie is achtergebleven in Rusland omdat het veel te gevaarlijk was geworden.

Lacornik stelt verweerster in de nota met opmerkingen dat zij geen bewijskrachtige stukken heeft ontvangen bij de opmaken van de bestreden beslissing. Hoe verzoeker dat had moeten doen is een raadsel: hij werd in Oostende opgepakt na het nemen van de bestreden beslissing en meteen overgebracht naar het gesloten centrum in Vottem... Verzoeker had uiteraard geen glazen bol en kon niet voorspellen dat verweerster bezig was met het opstellen van een bevel om het grondgebied te verlaten en een inreisverbod.

Voor de volledigheid: verzoeker heeft intussen een asielaanvraag ingediend, die ontvankelijk werd verklaard. Verzoeker wordt op 06.08.2021 gehoord door het CGVS.”

2.2.2. Verzoeker voert aan dat verschillende familieleden in Rusland vermoord werden, vermist zijn of gevlucht zijn. Verzoekers moeder werd in België als vluchteling erkend.

De Raad merkt echter op dat verzoeker hiermee verwijst naar de elementen op grond waarvan verzoeker op 14 juli 2021 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Uit de gegevens van de zaak blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 20 augustus 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen. Bij arrest nr. nr. 260 532 van 13 september 2021 heeft de Raad deze beslissing bevestigd. In deze beslissingen werd geoordeeld dat de door verzoeker ingeroepen vrees niet aannemelijk was. Verzoeker voert thans geen andere gegevens aan dan deze welke reeds werden beoordeeld.

Het tweede middel is niet gegrond.

2.3.1. Verzoeker voert een derde middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

“Derde middel: schending, van artikel 8 van het Verdrag van 4 november, 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

Samenvatting:

Verzoeker vormt een kerngezin met zijn moeder en grootmoeder. Zij wonen allen samen te 8400 Oostende, (...).

Indien verzoeker zou teruggestuurd worden, wordt het kerngezin uit elkaar gehaald én is er quasi geen kans op herstel binnen een redelijk tijdsbestek. Verweerster heeft namelijk een inreisverbod van 8 jaar opgelegd...

Bovendien heeft verzoeker intussen al drie jaar een relatie met mevr. K. M. Ze waren net aan het zoeken om samen iets te huren toen verzoeker opgepakt werd (cf. stuk 4)...

Een uitvoering van het bevel om het grondgebied te verlaten, gecombineerd met een inreisverbod van maar liefst 8 jaar, vormt een zware schending van art. 8 EVRM.

Verweerster stelt dat verzoeker faalt in zijn bewijslast, daarbij zonder meer stuk 4 negerend. Het is evident dat het gezinsleven van verzoeker niet elders kan geleid worden:

- zijn moeder is in België erkend vluchteling (alvorens ze de Belgische nationaliteit kreeg). Zij kan uiteraard niet terug naar Rusland.

- de partner van verzoeker heeft de Litouwse nationaliteit. Ook van haar kan bezwaarlijk verwacht worden dat ze haar wettig verblijf en vaste job in België zou opgeven om naar een veel gevaarlijker regio te verhuizen.”

2.3.2. Verzoeker voert aan dat hij reeds jaren een gezin vormt met zijn moeder en zijn grootmoeder. Zijn moeder is erkend vluchteling en kan niet terugkeren naar Tsjetsjenië. Daarnaast heeft hij ook een relatie met een Litouwse vrouw die in België woont en werkt.

In de beslissing tot beëindiging van verblijf van 25 februari 2019 werd reeds uitgebreid ingegaan op het gezinsleven van verzoeker met zijn moeder en grootmoeder. In deze beslissing werd onder meer het volgende gesteld:

“Op 01.03.2 1018 werd u op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen en werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden aan te voeren. In de vragenlijst hoorrecht verklaarde u dat u Russisch en Nederlands kan lezen en/of beschrijven; dat u sinds mei 2010 in België bindt,. Dat u niet in het bezit bent van identiteitsdocumenten; dat u geen ziekte heeft die hij belemmert te reizen of naar hun herkomstland terug te keren; dat u voor u in de gevangenis terecht kan in de P...straat ... te 9000 Gent woonachtig was; dat uw familie heeft België nl. uw moeder (...), uw zus (...), en uw oma (...), woonachtig in de S... straat 41, te 8400 Oostende; dat u geen minderjarige kinderen heeft; dat u niet gehuwd bent, noch een duurzame relatie heeft; dat al uw familie in België woont, dat u Nederlands leerde bij Kompas-Huis van het Nederlands en het stalen centrum in Gent; dat u technisch Nederlands leerde bij de VDAB; dat u artiesten kan voorleggen van uw

Nederlandse lessen; dat hij gewerkt heeft via VIO interim NV en synergie interim NV (Gent); dat u de loonfiches door zou sturen; dat u niet gewerkt heeft in uw land van herkomst daar u student was; dat u nog nooit veroordeeld of opgesloten werd in een ander land dan België; dat u ten gevolge van uw moeder verschillende keren verhoord werd door Kadirov agenten en onder druk gezet werd door hem; dat u daarom nog steeds schrik heeft om terug te keren; dat u niet terug kan omdat hij familie hier is en in hun herkomstland niemand meer heeft. U legde de volgende documenten voor: een aanhalingsteken uittreksel uit het bevolkingsregister" afgegeven op 05.03.2018 door de stad Oostende; een schrijven van Beobank in verband met uw bankkaart en een schrijven van het OCMW Gent d.d. 24.10.2017 en m.b.t. uw leefloon. Op 11.01.2019 werd u per aangetekend schrijven gevraagd of er sinds u op 0.03.2018 gehoord werd, nieuwe elementen waren die het nemen van een beslissing om een recht op verblijf al dan niet te beëindigen zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden. Dit aangetekend schrijven werd verstuurd naar zowel u officieel adres als naar het adres dat u in de gevangenis had opgegeven voor het ondergaan van uw elektronisch toezicht. Het adres opgegeven in de gevangenis bleek onvolledig, op u officieel adres werd bericht nagelaten door de post op 14.01.2019 maar u haalde de aangetekende zending niet op. Op 29.01.2019 werd u opnieuw opgesloten in de gevangenis te Gent. Via de griffie in werd u op 11.02.2019 een schrijven betekend waarin u de gelegenheid geboden werd om binnen een termijn van vijf dagen alsnog aanvullingen te doen op de verklaringen die u eerder aflegde en om eventueel bijkomende documenten aan te dragen.

Via uw VDAB-consulent werden volgende documenten doorgestuurd op 15.02.2019: uw loopbaangegevens en uw inburgeringsattest d.d. 26.01.2012.

Uw moeder (...), uw zus (...) en uw oma (...) Van allen woonachtig in België. Uw zus en uw moeder kwamen op 21.04.2004 samen in België aan. U bent met uw grootmoeder in België aangekomen op 14.05.2010. Na jullie aankomst in België, gingen u en grootmoeder bij uw moeder en zus wonen. Sinds 09.02.2017 woont u niet meer officieel samen met uw moeder, zus en grootmoeder. Sinds 25.09.2018 woont ook uw zus niet meer officieel op hetzelfde adres als uw moeder en grootmoeder. Toen u nog in de gevangenis verbleef ontving uw regelmatig bezoek van een moeder.

U verklaarde geen duurzame relatie in België te hebben, noch hebt u kinderen.

Opdat een relatie tussen meerderjarige verwanten, zoals in casu tussen u, uw moeder, uw grootmoeder en uw zus, onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM vallen zij dan naast de afstammingsband, bijkomende elementen van afhankelijkheid vereist die anders zijn dan de gewone affectieve en emotionele banden (EHRM 15 oktober 2003, nummer.52206/99, Mokrani V. Frankrijk §33). Het gegeven dat uw moeder u regelmatig bezocht in de gevangenis, wijst op zich niet op een bijzondere afhankelijkheidsband die verder reikt dan de normale affectieve banden.

Uit het administratief dossier kan afgeleid TESFU en grootmoeder mogelijk financiële steun kreeg van uw moeder toen jullie nog in het herkomstland verbleven. Naar aanleiding van de "aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger" (bijlage 19ter) die uw grootmoeder indiende op 16.07.2010 werden immers twee stortingsbewijzen voorgelegd waaruit blijkt dat uw moeder minstens tweemaal geld overschreven naar respectievelijk twee rekeningen in Rusland (geen van deze beide rekeningen stond echter op u of uw grootmoeder s naam).

Uw huidige leeftijd, met name 28 jaar oud, laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. U was in het verleden reeds werkzaam in België en uit niets blijkt dat u geen tewerkstelling zou kunnen vinden in uw land van herkomst om zo de nodige bestaansrecht verwerven. Desgewenst kunnen uw moeder, zus of grootmoeder u ook vanuit België verder financieel blijven ondersteunen.

Er ligt thans geen stukken voor waarmee de vereiste band van afhankelijkheid met uw moeder zus en/of grootmoeder aangetoond wordt.

Moderne communicatiemiddelen kunnen u in staat stellen om in nauw contact te blijven met de familie in België. Daar uw moeder en zus reeds in april 2004 naar België kwamen en u en uw grootmoeder en slechts zes jaar later volgt een, kan verondersteld worden dat jullie in het verleden ook op dergelijke manier contact onderhielden.

Uw moeder en zus werden in 2014 erkend als vluchteling, inmiddels hebben zij de Belgische nationaliteit. Zij kunnen België vrijelijk in-en uitrijzen en desverlangd zouden u van tijd tot tijd kunnen bezoeken. Indien het voor hen nog steeds onmogelijk zou zijn zich naar Rusland te begeven, zouden jullie elkaar kunnen ontmoeten in een ander land dat voor alle partijen toegankelijk is. Ook uw grootmoeder zou u eventueel kunnen bezoeken daar waar u zich vestigt. U hebt geen stukken aangebracht waaruit blijkt dat één van deze familieleden niet in staat zou zijn te reizen. Hoe dan ook, de bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan uw familiale belangen.

U kwam op 14.05.2010 op 20-jarige leeftijd is, in België aan. Thans bent u 28 jaar oud. Het grootste deel van uw leven bracht u dan ook buiten België door. Er kan niet zonder meer aangenomen worden dat u geen andere band dan uw nationaliteit zou hebben met uw herkomstland, u bent er immers opgegroeid, hebt er wellicht een scholing genoten en spreekt de taal. Je kan in alle redelijkheid worden geacht nog

sociale, culturele en familiale banden te hebben met dit land. Zelfs indien aangenomen zou worden dat u er geen familie meer zou hebben, kan verondersteld worden dat u -indien nodig- zou kunnen terugvallen op een netwerk van vrienden en kennissen. U was immers reeds 20 jaar toen u in België aankwam, het is niet onredelijk te veronderstellen dat men op 20-jarige leeftijd reeds een netwerk van vrienden en kennissen opgebouwd heeft. Indien u deze bende sinds uw vertrek verwaarloosd heeft, is dat een persoonlijke keuze geweest en wil dit niet zeggen dat deze banden niet opnieuw aangehaald kunnen worden. Bovendien zoals reeds vermeld latere leeftijd toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht op zelfstandige basis een leven te leiden indien uw levensonderhoud te voorzien.

Gelet op 18-jarig verblijf in België kan weliswaar worden aangenomen dat u bepaalde banden met dit land ontwikkeld hebt. Toch blijkt niet dat deze van een tegen dergelijke uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Contact met vrienden en kennissen in België kan onderhouden worden middels de moderne communicatiemiddelen en middels haakje korte) bezoeken aan u daar waar u zich vestigt.

Wat uw werkverleden in België betreft, dient erop gewezen te worden dat u slechts sporadisch was tewerkgesteld op de reguliere arbeidsmarkt. Na 18-jarig verblijf in België zou toch mogen verwacht worden dat u tussen duidelijke economische banden zou hebben opgebouwd en zou kunnen buigen op een duidelijk werkverleden. De beperkte officiële en korte tewerkstelling en zijn niet van aard om thans te spreken van een economische binding met het gastland.

U verklaarde dat u een gevolg de problemen van uw moeder verschillende keren verhoord werd door Kadirov agenten, dat u onder druk gezet werd door hen en dat u daarom nog steeds schrik heeft om terug te keren. U legt geen stukken voor die deze bewering staven. Bovendien is het opmerkelijk dat u, indien u daadwerkelijk deze problemen gekend zou hebben en u zich hierdoor bedreigd voelden, uw moeder niet snel naar België gevolgd om asiel aan te vragen. Na het vertrek van uw moeder heeft het immers nog meer dan zes jaar geduurd alvorens hu haar vervoegde.”

Verzoeker voert geen concrete elementen aan die een ander licht werpen op de beoordeling van het gezinsleven met zijn moeder en grootmoeder. Met betrekking tot verzoekers amoureuze relatie, merkt de Raad op dat verzoeker naar aanleiding van zijn eerdere gehoor in 2019 op geen enkel moment heeft gewezen op het bestaan van deze relatie zodat dit gaat om een relatief nieuw element. Verzoeker heeft het in 2019 alleszins niet nuttig geacht te gewagen van het bestaan van een duurzame relatie. Thans blijkt niet dat verzoeker samenwoont met zijn vriendin, zelfs al verklaart hij dat daar plannen toe waren. De inmenging in verzoekers gezinsleven steunt op motieven van openbare orde, hetgeen *in casu* een legitieme en bij wet voorziene inmenging vormt in verzoekers gezinsleven. Het feit dat verzoekers partner Litouwse is en in België woont en werkt, houdt niet in dat het inreisverbod hierdoor disproportioneel wordt. De bestreden beslissing motiveert dan ook terecht dat deze elementen geen recht op verblijf genereren en dat verzoeker zijn gezinsleven op een andere wijze zal moeten uitoefenen.

Het derde middel is dan ook niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig oktober tweeduizend eenentwintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT